

KOIVISTON viesti

Nro 10 Lokakuu 2013

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Lentäjä, isänsä poika ja kirkon kunnostaja Sergey Mikhailshenko

Tiijjät sie?

Kaikil meilhä o arpii, jotkut suurempii, toiset pienempii, jotkut sisäsiiki, mitä sit saaha kantaa läpi elämänkii. No, josset muuvalt löyvä arpee itselläs, ni onha siulkii ainaskii yks arpi - napa, keskel mahhaa.

Mut tiijjät sie ja taijkatkos sannaoo, mitä vast Koivisto seurakunna neljästoist kirkkoherra sai kärsii koko loppuelämään aja suurist arvist? Mist ne arvet hää ol saant ja mist syyst? Jos sen taijkat sannaoo, ni kerro tietois Viesti sivuil, ni muutkii sit kuuloot, jossei hyö, ujompii ko ovat, tohi nimeään lehtee laittaa ja tietojaan toisil jakkaa. Kirjota vastaukseis vaik vaa paril sanal, mut mielummi kyl vähä laveammalt, ko kerra siekii varmast karjalaine oot.

Martti Piela

Tapaan helsinkiläisessä kahviossa Sergey Mikhailshenkon. En oikein tiedä mitä odottaa venäläisestä liikemiehestä, lentoyhtiö Russairin omistajasta ja johtajasta, Koiviston kirkon kunnostuksen mesenaatista.

Teksti Riikka Salokannel ja kuvat Rami Toivonen

Ennen liikemiesuraansa Mikhailshenko lensi ja lentokapteenin luottamusta herättävä olemus hänestä huokuu. Hän on ollut Venäjän presidentin lentolaivueen päällikkönä. Hän on johtanut kahta suurta laivuetta, 7500 miestä. Hän kertoo lentoyhtiöstään, sen henkilökunnasta ja hyvistä osakkaista, konekannasta, matkustajakoneista ja helikoptereista. Hän kertoo tarinan 300 vuoden takaa. Miten kotka oli lentänyt Pietari Paavalin linnoituksen yli innoittaen tulevaan: ”Lapsenlapsemme tulevat lentämään tuon kotkan lailla”.

Pian siirrymme itse aiheeseen, Koiviston kirkkoon, ja viimeinenkin varautuneisuuteni kaikkoo, kun Mikhailshenko kaivaa nipun valokuvia esiin. Kuvat ovat hänelle ilmiselvästi tärkeitä, läheisiä. Suurin kuva on ilmakuva kirkosta, jossa on uusi katto. Mikhailshenkon itsensä kuvaamana. Sergeyn perhe muutti Koivistolle hänen ollessaan 2-vuotias. Pikkupoikana hän kaikkien Koivistolla kasvaneiden lasten tavoin nautti uimisesta, rantaleikeistä. Hänen äitinsä Larissa oli matematiikan opettaja. Hänen isänsä on kaksi korkeakoulututkintoa suorittanut, arvostettu kuvataiteilija ja pedagogi Juri Mikhailshenko. Tämä oli tunnettu juuri Koiviston kirkkoa kuvaavista maalauksistaan, joita on ollut esillä kansainvälisestikin.

Mikalshenkon kertoessa isästään oivallan hänen motiivinsa. Hän ei kunnosta Koiviston kirkkoa vain koska voi. Se ei ole hänel-

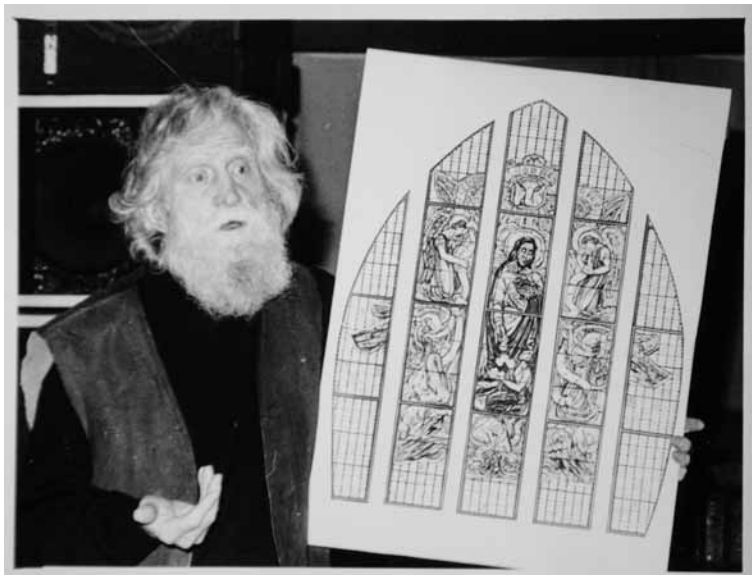
Rusairin pääomistaja Sergey Mikhailshenko on kunnostanut Koiviston kirkon katon

le bisness, jolla vaikutetaan seudun arvoon. Häntä ei aja voimakas uskonnollinen halu palauttaa kirkon alkuperäiseen käyttöön. Uskon, että kunnostamalla kirkkoa hän ennen kaikkea haluaa osoittaa

suurta arvostusta isäänsä ja tämän arvostamaa asiaa kohtaan. Kirkon kunnostaminen on rakkauden ja kunnioituksen osoitus.

Mesenaatti on hyvin selvillä Koiviston kirkon vaiheista. Koivisto-seuralta hän toivoo ennen kaikkea moraalista tukea hankkeelle. Hankkeelle, jonka ensi vaihe, katon kunnostus on tullut maksamaan hänelle 12,5 miljoonaa ruplaa, noin 100 000 euroa. Hanketta ovat rahoittamassa myös hänen liikekumppaninsa, yrityksensä sijoittajat. Hän on avaamassa kirkon kunnostukseen hyväntekeväisyystilin, minkä kautta rahallinen tuki hankkeelle voidaan ohjata. Kunnostuksen toisessa, sadan tuhannen euron vaiheessa, on tarkoitus tuoda kirkkoon lämmitys, jotta sen hidas ra-

pautuminen voidaan estää. Jotta kirkon toiminnot voidaan palauttaa alkuperäisen mukaiseksi, Mikalshenko on ollut auttamassa uuden kulttuurikeskuksen ja elokuvateatterin perustamista. Kunnostuksen kolmannessa vaiheessa, joka sekkin arvoltaan noin 100 000€, on tarkoitus purkaa kirkon sisälle jäljennäin rakennetut väliseinät ja sinne kuulumattomat rakenteet. Kirkkosali halutaan palauttaa alkuperäiseen asuunsa.

Taidemaalari ja pedagogi Juri Mikhailshenko

Olavi Piironen muistolle

19.8.1925 – 26.7.2013

Olavi syntyi Koiviston saaresa Eistilän kylässä Aapraham ja Tilda Piironen kahdeksasta lapsesta nuorimpana. Isä palveli valtion hinaajassa kapteenina ja äiti hoiti lapsien kanssa kotitilaa. Olaville tulivat pienestä pitäen tutuiksi yrittäminen ja kaiken tekeminen. Muistettiin miten kaksoisveljet Arvi ja Armas 15-vuotiaana rakensivat saunan. Ohikulkijat ihmettelivät, kun pihalla ei näkynyt rakennusmiehiä, oli vain poikasia puuhaamassa.

Kun isä kuoli 46-vuotiaana umpilisäkkeen tulehdukseen, olivat pojat jo merillä. Nyt oli jonkun heistä vuorollaan jäätävä kesäksi kotiin maatöihin. Tältä ajalta on peräisin perheen voimakas yhteishenki ja auttamisen halu.

Kansakoulun Olavi kävi Eistilän koulussa. Talvisota heitti perheen evakkoon Längelmäelle ja sitten Iitin kautta Paraisilla Pitön kylään. Maalaistalon rengille tulivat tutuksi paikalliset nuoret. Väki puhui ruotsia, Olaville suomeakin, ja renkituvan nuorisoyoukossa opetettiin tanssimaan. Tanssiminen säilyikin hänelle mieluisena harrastuksena ja liikuntamuotona läpi elämän.

Keväällä 1941 osti Arvi-veli kaljaasin halkojen kuljettusta varten, ja Olavi pääsi apumieheksi. Kun ensimmäinen lasti oli saatu Helsingissa laituriin, pojat menivät ruokalaan syömään. Siellä he kuulivat, että sota oli alkanut ja kaikkien miesten oli ilmoitauduttava joukko-osastoihinsa. Arvi lähti sotaan, ja tuolloin 16-vuotiaan Olavin tehtäväksi jäi laivan myyminen. Tehtävä onnistui, kun Armas Reitti osti takaisin pojille myymänsä laivan. Perheen muuta väkeä oli asettunut Turkuun, jossa löytyi työpaikka Vulcanin telakalta sähkömiehen oppiin.

Sota jatkui ja Karjala vallattiin takaisin. Koivistolla Olavi kävi kesällä 1942. Kotitalo oli pystyssä, mutta uunia ja ikkunoita oli korjattava. Keväällä 1943 hän muutti sinne äidin ja Meeri-siskonsa kanssa. Olavin omien sanojen mukaan tämä lyhyt aika kotisaarissa oli se "kultainen nuoruus", joka loppui kun lokakuussa alkoi alokasaika Saarenpään linnakkeella ja pitkäniemessä. Sieltä oli näköyhteys mantereelle, ja Neuvostoliiton suurhyökkäyksen eteneminen ja rintamalinjan muutos oli totisen totta. Kiirettä piti, että äidiltä jääneet huonekalut kerkisi heittää kotikylän rannassa puolivalmiina "pohjallaan" olleen kuunari Koiviston kannelle. Koiviston saaret olivat jäämässä mottiin ja joukot sieltä siirrettiin Vilaniemeen ja osin Teikarin saareen, missä Olavi haavoittui.

Asevelvollisuus päättyi joulukuussa 1945. Tilda-äiti ja Lyyli-sisko 3-vuotiaan Matti-pojan kanssa olivat Särkisalossa. Kirjoittajan omat muistot Olavi-enosta ovat tältä joululta. Lahjaksi taisin saada puisen junan. Lapsen mieleen

Kesällä 2005 Olavi (kuvassa keskellä) kävi Teikarissa ja kertoi retkellä olleille taisteluiden kulkua.

jäivät paremmin ne raudanpalat, ammusten sirpaleet, jotka oli sotasaaralla haavoista otettu ja joita eno meille näytti.

Työpaikka löytyi Turusta sähköasentajana laivateollisuudessa. Asunto Erkki-veljen luota ja kohta myös elämäkumppani. Olavi suoritti Porin teknillisessä koulussa sähkötekniikan tutkinnon vuonna 1950. Turun kaupungin sähkölaitoksen alkoi sähkötarkastajan ura vuonna 1954 ja sitä jatkui vuoteen 1983, jolloin rintamapalvelusten perusteella jäi eläkkeelle.

Olaville olivat perhe – puoliso Maili sekä lapset Seppo ja Mirja – sekä koti tärkeitä. Koivistolaista kotiväkeä asui Turun seudulla ja kanssakäyminen oli vilkasta. Vuonna 1970 valmistui Paraisille kotitalon rantaan mökki kesäviikko- ja kalaretket, yhteiset juhannusjuhlat ja toisaalta talkootyöt heinäpellolla ja perunannostossa. Suvun kokoontumisissa Olavi oli innostunut ja yhteishenkeä nostava. Virkeänä eläkeläisenä oli halu matkustella, ja käynnit Yhdysvalloissa Ella-siskon ja Armas-veljen kanssa olivat kohokohtia, Anneli-vaimon ollessa hyvänä matkatoverina.

Veteraanijärjestön työssä mukana olo nousi vuosien mittaan tärkeäksi. Seisominen kunniavartiossa venäläisen sotaveteraanin kanssa Teikarin taistelijoiden muistomerkkin paljastustilaisuudessa painui mieliin. Tarkan muistinsa, muistiinpanojensa ja sujuvan kerrontansa ansiosta oli Olavi monissa tilaisuuksissa hyvä esiintyjä ja myös toisten muistelijoiden avustaja. Itse pääsin Olavin mukana tutustumaan sotahistoriaan paikan päällä mm. Saarenpäässä, Tali-Ihantalassa ja Teikarissa.

Olavi Piironen siunattiin viimeiselle matkalle 13.8.2013 läheisten saattamana. Olemme menettäneet avuliaan, ystävällisen koivistolaisen. Saatesanoiksi sopivat Veteraanien iltahuudon sanat: Aika on korjannut viljaa, Sarka jo kynnetyt on. Kiitollisuudella muistaen Matti Agge, Olavin sisaren poika.

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Nokka ylääl, polvet ruvel

Otsikko ei liity mitenkään Nokian kännyköihin, vaikka niistäkin on tässä puhe.

Maailma muuttuu nykyään yhä nopeammin. Moni tänäänkin elävä suomalainen syntyi maatalousmaahan, joka siirtyi teollisuusyhteiskunnan kautta palveluyhteiskunnaksi. Aikaisemmin rajat suojelivat omaa kansantalouttamme, nyt taas hyödyimme eniten vapaakaupasta.

Aikaisemmin oli tapana sanoa, että taskussa joka kolmas markka on tullut viennistä. Näin se on edelleenkin, vaikka nimi on muuttunut euroksi. Vienti ei enää keskity raaka-aineisiin ja massatuotantoon, vaan osaamisella on keskeinen asema. Muualta maailmasta löytyy työvoimaa, joka on aina valmis työskentelemään halvemmalla kuin suomalaiset. Siksi meidän pitää keskittyä siihen, mitä muut eivät osaa.

Kansakunnat eivät siten enää kisaa suurilla tuotantomäärillä tai rikkaila luonnonvaroilla. Nyt löytyvät keskeiset voimavarat korvien välistä. Siksi koulutuksesta on tullut elämässä pärjäämisen ehto. Yhteiskunnankin kannalta koulutuksen ja tutkimuksen edistäminen on sijoitustoimintaa, ei enää pelkkää kuluja.

Kaikkein tuntema Nokian tarina kelpaa esimerkiksi muutoksesta useassakin suhteessa. Ensinnä tarvittiin idea siitä, että puhelin on erinomaisen hyödyllinen väline kuljetettavaksi mukana. Sitten piti osata ratkaista tuhansia ongelmia, jotta ensimmäisen sukupolven raahattavista matkapuhelimista saatiin povitaskuun sujuvia monitoimilaitteita. Kolmas opetus oli, että itse kokoonpano tulee hajauttaa sinne, missä se on edullisinta. Ja lisäksi piti pysyä kehityksen kärjessä koko maailmassa.

Jälkikäteen tämä on ollut selvempää, ja samanlaista tietä raivaa moni muu suomalainen yritys omalla alallaan. Viimeksi olemme oppineet myös tajuaamaan muutoksen nopeuden: kännykkämarkkinoiden johtajasta tulee peränpitäjä, kun tekninen tuote siirtyy kypsään vaiheeseen ja pääpaino nousee sen rooliin sosiaalisessa elämässä. Osaaminen ei siis ole pelkästään teknologian taitamista vaan myös ihmisten.

Suomella ja suomalaisilla on hyvät edellytykset menestyä edelleen maailmassa. Nyt vain pitää korvata poliittisen päätöksenteon hämmennys ja tyhjäkäynti määrätietoisella pyrkimyksellä kehittää osaamista vahvaksi elintason perustaksi. Kyllä se siitä.

Jouni J Särkijärvi

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisu- ja kulttuuritoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jouni J. Särkijärvi
Kuurinniityntie 1, 02750 Espoo
puh. 040-516 4951
jouni.sarkijarvi@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaanmäki 1A2, 02280 Espoo.
puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05-5448850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti
Matti Agge, Parainen. 040-536 7701
varalla Airi Saarinen, Turku
Tuomo Kokkala, Kotka. 050-589 4443
varalla seppo Ryttylä, Kotka
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo

Hannu Seppinen, Turku. 040-703 1244
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
puh. 040-5811 642
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Ensi kesän juhlat, strategia ja suvut esillä Vanhamoisiossa

Koivistolaisten yhdistysten väkeä kokoontui syystapamiseen Porvoon Vanhamoisioon lokakuun ensimmäisenä sunnuntaina. Keltaisen ruskan keskellä hehkuvan vanhan seuratalon piha täyttyi kulkupeleistä, kun Koivisto-Seuran järjestämään tapaamiseen osallistui puolen sataa ihmistä.

Teksti: Virpi Huhtanen

Juhlat Koivistolla 2014

Ensi kesän juhlasuunnitelmat olivat mielenkiinnon kärkipäässä. Seuran puheenjohtaja Jouni Särkijärvi kertoi yleisölle, missä vaiheessa järjestelyissä mennään.

Matkanjärjestäjänä toimii TT-matkat, jolta ostetaan bussimatka ja hotellimajoitus pääsääntöisesti kahden hengen huoneissa. Koivistolaisille on jo nyt varattu hotellihuoneita Viipurista ja Jorhannesta. Majoitukseen sisältyy ruokailu illalla hotellissa.

Kuljetusaikataulussa on kaksi vaihtoehtoa: meno perjantaina ja paluu sunnuntaina tai meno lauantaina ja paluu sunnuntaina. Tärkeää on, että rajaa ylittäessä bussissa on menen tullen samat henkilöt.

Juhlapahtumat ajoitetaan lauantai-iltapäiväksi Koivistolle. Aikaa varataan parisen tuntia. Primorskin kaupungin johto ja Suomen Pietarin konsulaatti ovat innostuneita saadessaan koivistolaiset juhlat paikkakunnalle. Juhlatilojen kartoitus on vielä meneillään. Tavoitteena on arvokas, vuorovaikutteinen ja iloinen, mahdollisesti musiikkipainotteinen juhlatilaisuus. Onhan musiikki kielistä kenties kansainvälisin. Lyhyet puheosuudet pidetään kaksikielisinä suomeksi ja venäjäksi. Koivistolaisia ohjelmaehdotuksia otetaan vastaan. Myös muita kotiseutumatkailun vinkkejä voi ilmoittaa seuran sihteerille.

Kirkon ja sen alueen käyttömahdollisuutta selvitetään. Seppelettä ei lasketa tällä kertaa Karjalaan jääneiden muistomerkillä. Se lasketaan Koiviston sankarihaudalle, paikan päällä, Karjalassa.

Lounasmahdollisuus on tar-

jolla kahdessa primorskilaisessa ravintolassa. Niistä löytyvät myös sosiaalitulat.

Koivisto-juhlat 2014 poikkeaa rakenteeltaan perinteisestä juhlakavasta. Kilpailut ja kokoukset jäävät pois. Myyntitoimintaa ei järjestetä siitä aiheutuvien lainsäädännöllisten rajoitteiden vuoksi. Myöskään sisäänpääsymaksua ei kerätä.

Koivisto-juhla vietetään ensi kesänä heinäkuun toiseksi viimeisenä viikonloppuna 19.-20.7.2014 Koivistolla.

Seuran strategialinnot

Ensi kesän juhla järjestelyt tuovat mukanaan muutoksia seuran perinteisiin ja totuttuihin toimintamuotoihin. Tämä on osa seuran strategista kehittymistä, jotta toiminta kohtaisi paremmin nykyisen jäsenistön ja ajan tarpeet.

Seuran perustamisvaiheessa määritelty tarkoitus toimia yhdysiteenä koivistolaisten evakoiden välillä on vanhentumassa. Yhteydenpito on tosin edelleen yksi seuran merkittävistä tehtävistä, joskin sen sisältö ja tavoite on nyttemmin toinen. Koivisto-Seuran olemassaolon tarkoituksista tärkein, koivistolaisesta perinteestä huolehtiminen on edelleen keskeistä.

Seuran parisen vuotta sitten käynnistettyä strategiasuunnittelua esitellessään puheenjohtaja Särkijärvi korosti valintojen tekemistä. Valintoja tehdään tietoisesti tietyistä syistä, ja ne määritellään kirjallisesti. Tämä on puheenjohtajan mukaan osa kalevalaista perinnettä, jossa loitsuun riimitely asia oli hallinnassa. Pahin uhka suunnitelmille on ns. hyllykuole-

ma, jolloin pohdittu ja pureskeltu asia hautautuu arkistojen uumeeniin vailla vaikutusta toimintaan.

Koivisto-Seuran strateginen valinta numero yksi ovat jäsenet. Seura haluaa toimia jäsenten kannalta mielekkäällä tavalla. Jäsenet ovat seuran sydän ja sielu. Koivisto-Seura ei keskity yhdistyksen järjestömaiseen rakentamiseen.

Sisältö on Koivisto-Seuran toinen tärkeä, tietoinen valinta. Vertailun vuoksi puheenjohtaja Särkijärvi toi esille Karjalan Liiton, jonka toimintamalli on huomattavasti järjestökeskeisempi. Sääntöjen, raporttien ja toimintaohjeiden viidakossa ei välttämättä pääse ääneen sisältö, vaan muodot saavat enemmän painoarvoja.

Seuran strategialistalla mainitaan seuraavaksi moninaisuus ennen yksimielisyyttä. Koivistolaiseen yhdistyskenttään kuuluvasta

30 yhdistyksestä vähintään yhdesä pitäisi Särkijärven ja tilastojen mukaan olla lihava riita menossa. Näin ei kuitenkaan liene laita. Toiminnan kannalta on keskeistä, miten erilaisiin mielipiteisiin suhtaudutaan. Voidaan tehdä yhtenäinen päätös, vaikka mielipiteitä olisikin erilaisia. Hänen mukaansa ei ole järkevää ottaa kantaa asioihin, jotka lisäävät eripuraa ilman minkäänlaista hyötyä itse asialle. Oman mielipiteen tuputtaminen muiden mielipiteeksi ei myöskään välttämättä vie asiaa eteenpäin, vaikka meistä jokainen aina välillä onkin vahvasti sitä mieltä.

Koivistolaisten yhdistysten toiminta on antanut koivistolaiselle perinteelle paljon. Toiminta on ollut omatoimista ja aktiivista. Hajautettua hyvää toimintaa ei haluta rasittaa keskittämällä tarpeettomasti. Tämä on seuran nel-

jäs strategiateesi. Vinkit ja virikkeet yhdistysten välillä ovat toivottavia, seuran välityksellä tai suoraan.

Muutos on välttämätön osa kaikkea toimintaa ja muutoksen hallintakyky elinehto kaikessa. Koivisto-Seurassa halutaan huomioida sukupolvien erilaisuus ja kehittää uusia toimintamalleja, jotta uudet sukupolvet löytäisivät seuran omaksi yhdistykseksi. Särkijärven mukaan on välttämättä muistoyhdistysajattelua ja keskittymistä siihen, mitä koivistolaisuus ennen oli. Valmius muutokseen ennen paikoillaan pysymistä päätti seuran strategialinjauksen.

Strategia herätti jonkin verran myös keskustelua. Juha-Veikko Kurjen mielestä organisaatiossa on välillä pysähdyttävä miettimään, miltä maailma kulloinkin näyttää ja mitä mahdollisuuksia yhdistyksellä tällöin on. Hänen mukaansa

Johtokunna asjoi

Koivisto-Seuran johtokunta kokoontui Porvoon Vanhamoisien seuratalolla 6.10.2013 kello 10.00 ennen koivistolaisten yhdistysten tapaamista. Seuraavia asioita käsiteltiin:

☞ Puheenjohtaja tapaa Koiviston kirkon korjaushanketta ajavan Sergey Mikhailchenkon Helsingissä maanantaina 7.10.2013. Koiviston Viestin päätoimittaja tekee haastattelun.

☞ Koivisto-juhlat Koivistolla 19.–20.7.2013 ovat kehittymässä juhlallisiksi. Primorskin kaupungin johto ja Suomen Pietarin pääkonsulaatti ovat innostuneita juhlien järjestämisestä paikkakunnalla. Molemmille varataan puheenvuoro. Myös Leningradin oblastin kuvernöörille lähetetään kutsu.

Juhlatiloja, teknisiä ratkaisuja ja kirkon käyttömahdollisuutta kartoitetaan parhaillaan. Ruokailu on mahdollinen kahdessa primorskilaisessa ravintolassa, joista löytyvät myös sosiaalilat. TT-matkat on varannut Viipurista ja Johanneksesta kahden hengen huoneita. Varauksiin sisältyy iltaruokailu. Kuljetusmahdollisuuksia on kaksi: meno perjantaina ja paluu sunnuntaina tai meno lauantaina ja paluu sunnuntaina.

Ohjelmasta halutaan tehdä musiikkipainotteinen ja vuorovaihteinen, johon yleisö voi osallistua. Musiikiksi etsitään sekä suomen- että venäjänkielisiä lauluja. Pitkiä puheita vältetään. Ohjelma on kaksikielinen suomeksi ja venäjäksi. Tilaisuus tulka- taan. Osallistumismaksua itse juhlatapahtumaan ei kerätä.

☞ Myyntituotteita ei hankita varastoon suurta määrää, koska seuraava suurempi myyntitilaisuus on vasta Koivisto-juhilla vuonna 2015. Ainoastaan isännänviirejä hankitaan, koska niitä tilataan eniten postitse. Nykyisestä varastosta myydään normaalisti. Keskusteltiin, millaisia uusia myyntituotteita varastoon voitaisiin tilata.

☞ Koivisto-Seuran taidekilpailun tilalla järjestetään korttisarjakilpailu, jonka taidetoimikunta toteuttaa.

☞ Koivisto-Seuran vuosikokous on Karjala-talon Laatokka-salissa lauantaina 15.3.2014 kello 11.00.

☞ Kiiskilän kylätoimikunta on lopettelemassa toimintaansa. Se etsii säilytystilaa arkistolle. Kyseessä on ennakkotapaus, sillä säilytettäviä arkistoja löytynee vastaisuudessa myös muilta koivistolaisilta yhdistyksiltä.

☞ Perinnetoimikunnan kokoaman leikkikirjan julkaisemista varten tehdään anomuksia avustusten saamiseksi.

☞ Humaljoen kylätoimikunnan julkaisema uusi kirja on pyydetty Lappeenrannan kirjaston Carelica-kokoelmaan, johon kerätään Pohjois- ja Etelä-Karjalaa sekä myös luovutettua aluetta käsittelevää kirjallisuutta. Kokoelma on perusteltu 1950-luvulla, koska oltiin huolissaan luovutetun alueen kulttuurin säilymisestä.

☞ Karjalan Liitolla on mielenkiintoista ohjelmaa syksyllä. Marraskuun 9. päivänä on Perhe ja suku tapahtuma, jossa käsitellään muun muassa lasten sotakokemuksia ja eturintaman kuvamateriaalin digitointia.

☞ Karjalan Liiton vuoden 2014 jäsenmaksu nousee 12 euroon. Karjalan Liitto veloittaa jäsenmaksun 15.12.2013 jäsenmäärän mukaan. Liittokokouksessa 26.4.2014 päätetään vuosien 2015–2017 jäsenmaksuista.

☞ Johtokunnan seuraava kokous on helmikuussa 2014.

Johtokunta

strategialla on merkitystä sitä tehneelle joukolle, jolloin itse toiminnan järjestäminen sujuu linjakkaammin. Pohdiskelusta saadaan ohjaavia ja hyviä ajatuksia.

Tapani Hovi oli samaa mieltä. Hänen mukaansa pohtiminen on pohtijoille hyödyllistä. Koivisto-Seuran ja muidenkin yhdistysten kohdalla on paikallaan miettiä, mitä perinne on ja millainen sisältö halutaan siirtää eteenpäin. Onhan nuoremmilla sukupolvilla juuria Koiviston lisäksi myös muualla. Hovin mukaan valmius hajautukseen ja muutokseen on tärkeää, ei niinkään hajautus tai muutos sinänsä.

Johtokunta jatkaa strategian kehittelyä. Yleisöstä toivottiin, että strategisia valintoja valaistaisiin tarkemmin jäsenistölle vaikka Koiviston Viestissä. Monasti perustelut ovat tärkeämpiä kuin lopputulos, ja alaviitteiden selityksiin pienellä prantätty koetaan luotettavammaksi tiedoksi kuin yleisempi esitys.

Sukupuusta pudonnutta

Koivistolainen sukututkimuksen konkari Hannu Seppinen kertoi Vanhamoisioon kokoontuneelle kuulijakunnalle lopuksi, mitä sukututkimuksessa on tärkeää huomioida. Aina kun ei tiedä, mitä vastaan tulee. Eettisyyden huomiointi on merkityksellistä, nyt kun DNA-tutkimuksilla saadaan tarkempia tietoja esimerkiksi perinnöllisistä sairauksista. Entäpä jos geenimutaatio järkähtämättä osoittaa, ettei lapsi voikaan olla esi-isän jälkeläinen? Onko tieto aina vain hyväksi? Hannun hieno esitelmä löytyy tämän viestikapulan sivulta 4.

Porvoolaisille emännille

Paljon kiitoksia, paljon kiitoksia, hyvää ruoasta kiitoksia, paljon kiitoksia!

Karjalan Liiton jäsenmaksuun tulee ensi vuonna korotus

Karjalan Liiton jäsenlehdessä "Ajankohtaista karjalaista asiaa" kerrotaan, että Liiton jäsenmaksua kerätään vuonna 2014 jokaiselta Liittoon kuuluvalta jäseneltä 12 euroa. Tänä vuonna maksu on ollut 10 euroa.

Suomen Koivisto-Seura maksaa Karjalan Liitolle 15.2.2014 jokaisesta seuramme kautta Liittoon kuuluvasta jäsenestä mainitun 12 euron jäsenmaksun ja kerää sen yhdessä seuramme jäsenmaksun kanssa omilta jäseniltämme huhtikuussa.

Suomen Koivisto-Seuran omasta jäsenmaksusta päättää 15.3.2014 kokoontuva vuosikokous. Tänä vuonna meidän jäsenmaksumme on 28 euroa ja se sisältää myös Koiviston Viestin tilausmaksun.

Koivisto-Seuran pitää ilmoittaa Karjalan Liittoon 15.12.2013 mennessä kaikki ne seuramme jäsenet, jotka haluavat kauttamme edelleen vuonna 2014 kuulua Karjalan Liittoon. Jos jostain syystä harkitset Liitosta eroamista tai Karjalan Liiton jäseneksi liittymistä, niin ole hyvä ja ilmoita asiasta viimeistään joulukuun alussa Koivisto-Seuran varapuheenjohtajalle Tuula Koppiselle, jotta seuramme maksettavaksi tuleva Liiton jäsenmaksu on oikeankokoinen. Kiitos etukäteen!

Ensi keväänä, 26.4.2014, pidetään Karjalan Liiton liittokokous, jossa päätetään jäsenmaksun suuruus vuosille 2015 – 2017. Kokous päättää myös Karjalan Liiton sääntöuudistuksesta, jota pohjustettiin jo vuoden 2011 liittokokouksessa. Tavoitteena on, että Liitto huolehtisi jatkossa keskitetysti kaikkien Liittoon kuuluvien seurojen jäsenmaksujen keräämisestä sekä jäsenrekisterin ylläpidosta. Kokonaisuudistuksen yhteydessä uudistettaisiin myös paikallisjärjestöjen ja piirijärjestöjen mallisäännöt. Nuo mallisäännöt olisivat pakolliset kaikille Liiton jäsenjärjestöille.

Suomen Koivisto-Seuran ja Karjalan Liiton välillä on nykyisin voimassa sellainen sopimus, että seura ilmoittaa Liitolle nimet ja osoitteet vain niiltä jäseniltään, jotka haluavat olla Karjalan Liiton jäseniä. Ja vain heiltä kerätään Liiton jäsenmaksu. Uusien sääntöjen myötä kaikki Koivisto-Seuran jäsenet kuuluisivat automaattisesti Karjalan Liittoon ja kaikkien pitäisi maksaa Liiton jäsenmaksu.

Haluammeko me tätä?

On jännittävää nähdä, mitä päätöksiä liittokokous tekee ja millaiseksi muodostuisi sitten Suomen Koivisto-Seurankin tulevaisuus.

Koivistolaisterveisin, Tuula Koppinen

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TTMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Sukututkimuksen uusia tuulia

Perimätiedon mukaan sukumme on tullut ulkomailta, väite pitää paikkansa. Jääkauden jälkeen kaikki suvut saapuivat ”ulkomailta”. Mutta jos tarkoitetaan 500 viimeisen vuoden aikaa, niin useimmiten on kyse romantiikasta ei tosiasioista.

Sukututkimusta on tehty jo 500 vuotta, aluksi sitä harrastivat vain aateliset, jotka tarvitsivat perintö ym. riidoissa dokumentteja sukulaisuudesta. Myöhemmin aateliset halusivat parannella sukupuutaan ja sukututkimus joutui sivuraiteille. Väärennettiin sukututkimuksia. Ennen 2000-lukua sukututkimus oli kirjallisten dokumenttien tutkimista. Nytemmin oheen on tullut geenisukututkimus eli DNA-tutkimus. DNA-tutkimus on vielä uutta ja erityisesti sen eettiset puolet ovat vasta muotoutumassa. Sukututkijan, joka otattaa itsestään DNA-tutkimuksen, pitää mielessään pohtia, mitä tietoja hän saamastaan tuloksesta julkistaa. Perinteisellä sukututkimuksella saatuihin tuloksiin sisältyy virheitä. Englannissa on tutkittu avioliittojen lapsia ja todettu 5 % olevan eri isä, mitä se on kirjallisissa dokumenteissa. DNA-testauksella voidaan selvittää myös suvun tautialttius vakaville sairauksille. Onko oikein, että sukututkija kertoo

suvun edustajille, että osa jälkeläisistä ei kuulu sukuun, koska jossain vaiheessa äiti on käynyt vieraisa ja jälkeläinen ei ole aviomiehen lapsi tai että suvulla on altistus jollekin vakavalle taudille. DNA sukututkimus on lähes aina oikeassa, jos se on ristiriidassa perinteellisen sukututkimuksen kanssa, perinteellinen on väärässä. DNA-sukututkimus miesten sukujohdossa tarkoittaa geeniketjussa tapahtuvaa positiivista mutaatiota. Toisaalta DNA-sukututkimuksella ei aina päästä riittävän samankaltaisiin testituloksiin, koska Pullonkaulailmiö voi estää sen. Pullonkaulailmiö tarkoittaa sitä, että suvun miehistä vain yksi kykenee jatkamaan sukua, jos pullonkaula esim. joka kolmannessa polvessa leikkaa pois muut suvun miehet, vastaavalla tavalla mutatoituneita DNA-pätkiä ei ehkä löydy koko Suomesta.

Family TreeDNA niminen yritys tekee DNA-testejä, 67 markkerin Y-DNA testi isälinjassa, mikä on suositeltavaa tehdä maksaa n. 200 €

Sukunimi ja sukulaisuus

Ihmiset mieltävät suvun, sukunimen ja sukulaisuuden olevan itsestään selvästi sama asia. Mutta näin on ollut vain hyvin lyhyen ajan, vain 150 vuotta. Suku tietenkin jatkuu Aatamin ajoista alkaen, sukunimi sitä vastoin on ollut Koivistolla käytössä vaihtelevasti. Sukunimiä on merkitty eri kirjallisiin dokumentteihin vaihtelevasti. Se on varmaa, että osalla ihmisistä oli sukunimi, osalla ei. Sukunimen säilyminen vuosisatojen saatossa on ollut vaihtelevaa. Koiviston v. 1629 ruodutusluttelon mukaan Koivistolla oli ainakin seuraavat sukunimet käytössä: Kurki, Hyttinen, Eistinen, Räysky, Partinen, Peippo, Kesonen, Harvonen, Hilska, Kinttu, Ranki, Soho, Kotter, Jäppinen, Sippo, Rokka, Soini, Känä, Sattinen, Tetri, Rautanen, Moukas, Römpötti, Pääkkö, Hiiri, Ilmasti, Peussa, Kaaliainen, Smålander.

Pääsääntöisesti sukunimi oli sama kuin talon nimi. Kun talossa asunut suku sammui, uusi suku otti talon sukunimen käyttöönsä. Koivistolla oli v. 1850 asti tapa, että kotivävy otti talon sukunimen käyttöönsä tai ainakin hänen jäl-

Teksti Hannu Seppinen

keläisensä käyttivät talon sukunimeä. Samoin kävi yhtiömiestenkin kohdalla. Kaskenpolttoviljelyssä tarvittiin paljon miestyövoimaa ja jos talossa ei ollut riittävästi miehiä, otettiin osakas, jota sanottiin yhtiömieheksi. Jotta sukututkimus ei olisi liian helppoa, välillä talon nimi muuttui uuden suvun tullessa taloon ja uusi sukunimi voitti vanhan. Naiset säilyttivät oman sukunimensä, lapset saivat isänsä sukunimen.

1600-luvun lopusta alkaen ovat ainakin seuraavat suvut asuneet Koivistolla, niin, että miespuolinen linja tulee nykyaikaan asti. Hanttu, Heino, Ilmasti, Lukkari, Niemi, Kauppila, Karvanen, Kyytsönen, Peippo, Peussa, Pustus, Pätsikkä, Pönni, Römpötti, Simola, Tervahartiala, Toikka, Tiltti, Tommola, Tuuli, Valtti.

Mistä suvut vaelsivat Koivistolle Suuren Pohjan sodan jälkeen 1721-1738 ?

Näyttää siltä, että yli puolet Koiviston suvuista on saapunut Koivistolle vasta sodan jälkeen. Sukunimistä voi päätellä mistä pitäjistä Koivisto sai uutta verta sodan jälkeen. Lännessä nykyisessä Kymenlaaksossa on Vehkalahdella, Sippolassa ja Virolahdella saman nimisiä sukuja. Inkerissä on myös

samannimisiä sukuja, mutta muuttoliike on voinut mennä Inkerin suuntaan jo ennen sotaa, ei toisinpäin sodan jälkeen. Johanneksessa ja Kuolemajärvellä on monia sukuja, joiden muuttosuunta voi olla molempiin suuntiin. Sodassa nämä kolme pitää tuhoutuiivat kaikki lähes yhtä pahoin, niin, että väestölijäämää ei ollut niissä missään. mistä olisi muuttajia löytynyt? Kirjallisilla dokumenteilla ei näitä pitäjistä, mistä muuttajia saapui, voida kovin helposti selvittää. Sota tuhosi dokumentit lähes kaikista lähisedun pitäjistä, DNA-testauksella voidaan lähes varmasti selvittää muuttosuunnat, mutta se vaatisi kaikkien sukujen testausta ja vielä eri sukuhaarojenkin testausta. sekä vielä yhteenvedon analysointia. Tulvaisuuden haaveko vain?

Haluatko itse tutkia sukuasi? jonkun mielestä olen pilannut ilon sukututkimuksen tekemiseen, kun olen tutkinut jo lähes valmiiksi kaikki Koiviston suvut. Näin ei toki ole, mutta perusrungon suvustaan saa halutessaan jokainen ilmaiseksi sähköisenä versiona minulta. Tämän perusrungon lisäksi jokainen voi laajentaa sukututkimustaan moneen suuntaan. Muistelua suvun jäsenistä, valo-

Lentäjä, isänsä poika ja kirkon kunnostaja Sergey Mikhailshenko

jatkuu sivulta 1

Koivisto-seuran hän toivoo olevan hankkeessa mukana myös kirkon yksityiskohtien palauttamisessa alkuperäisen kaltaiseksi. Saamemeko yhdessä selvitettyä, millaiset

urut loppujen lopuksi olivatkaan ja voidaanko ne jollain lailla tehdä uudestaan? Kirkon lasimaalausta ei kannata toteuttaa alkuperäisellä lyijylasitekniikalla, vaan sama kuva voidaan toteuttaa nykytekniikan mukaisesti tulostamalla panssarilasin pintaan tuo pyhä kuva. Millaisia olivat kirkon muut yksityiskohdat, kattokruunut, voitiivilaivat, penkit ja saarnastuolit? Mikalchenko on onnistunut löytämään kirkon tapulikellon, jossa lukee Koivisto. Kelloa ei kuitenkaan ainakaan vielä ole saatu kirkkoon. Kello on tällä hetkellä Primorskin kunnan hallussa, mikä kunta odottaa saavan merkittävän rahallisen korvauksen kellon palauttamisesta kirkkoon. Venäjällä asioiden järjestäminen kuulemma ottaa aikansa.

Sergey Mikalshenko on kuulut ensikesän juhlastamme ja hän kertoo tekevänsä osuutensa, jotta juhlat onnistuisivat haluamallamme lailla. Hän uskoo, että kirkkosalissa tai ainakin kirkolla voimme hartaustilaisuuden pitää. Kirkkosalin purkutöiden etenemiseen hän suhtautuu pienellä varauksella. Hän on varmistelemassa, että alueelta löytyvät tarvittavat tilat linja-autoille, vessat. Hän on kunnostanut rantaan laitureita, jotta mahdolliset veneretket sujuisivat

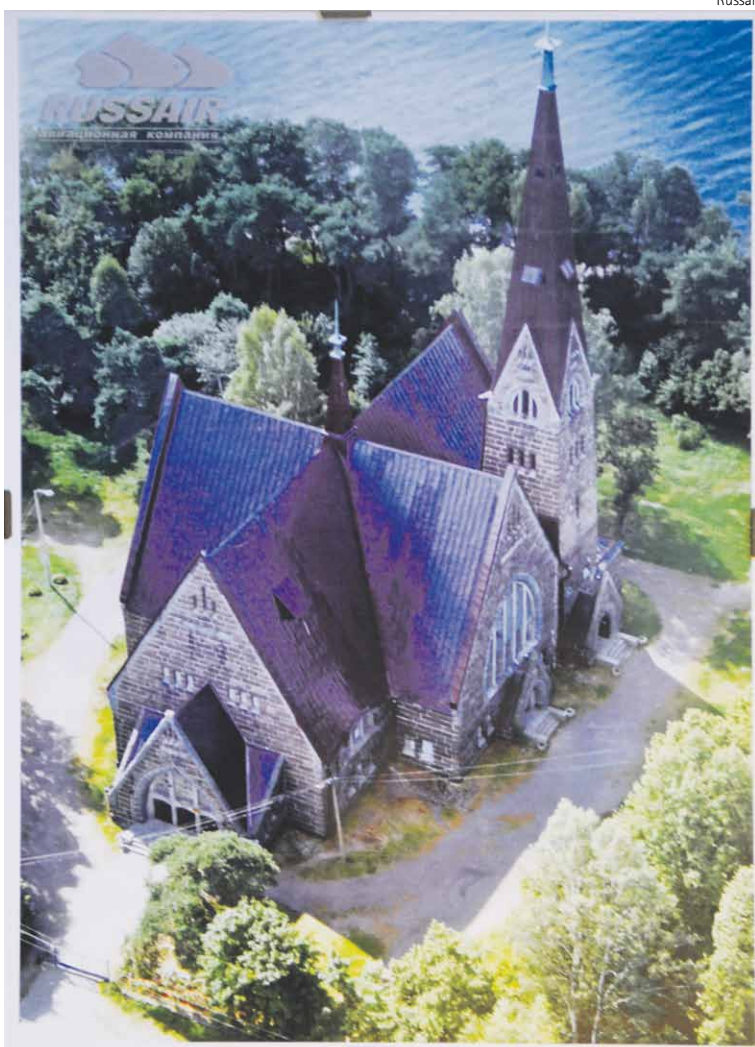

Lähettiläämme Seppo Mäkinen, seuran puheenjohtaja Jouni J. Särkijärvi, Sergey Mikhailshenko ja Viestin päätoimittaja Riikka Salokannel tapasivat lämminhenkisessä tilaisuudessa. On yhteinen toiveemme saada Koiviston kirkko kuntoon.

helpommin. Hän uskoo, että tilaisuuteen saamme arvovaltaisia, korkean tason vieraita ja hän toivoo, että juhlaväki viettäisi miellyttävän, yhteisen juhlan Koivistolla.

Lyhyt keskusteluhetkemme on päättymässä. Seuraavaksi tätä maailman miestä haastatellaan Suomen Kuvalehteen. Luulen, että siinä haastattelussa hän ei puhu asioistaan samalla tavalla, ei ainakaan samoista asioista: Koivistol-

la vietetyistä lapsuuden vuosista, vanhemmistaan, lentämisestä. Hän toivottaa meidät tervetulleiksi ja pyytää saada muistoksi Koiviston Viestin, koivistolaisia yhdistävän lehden, jossa tämä artikkeli ilmestyy. Koivistolaisten, joiden kanssa hän jakaa suuren arvostuksen Koiviston kirkkoa ja Koivistoa kohtaan.

Russair

Kirjotuksi ja kuulumissii

Kertomus äitini Impi Pielan elämästä ja kuolemasta 1910-luvun Patalan kylästä.

Raskaita aikoja

1860-luvun suurten nälkävuosien aikana Suomen väestönkehitys oli melkein kokonaan pysähtynyt (kasvua vain 1.3 prosenttia) niin, että 1870 Suomen asukasluku oli n. 1.700.000.

Seuranneiden yli 10 prosentin kasvun vuosien jälkeen väkiluku oli kohonnut vuoteen 1910 mennessä jo n. 2.950.000:een. Korkea lapsikuolleisuus, sairaudet ja maailmansota olivat taas pääasiallisesti syynä väestönkasvun uuteen hidastumiseen niin, että kymmenessä vuodessa väestön määrä lisääntyi hädintuskin 200.000:lla.

Äitini, Impi Piela (s. Lehtola) kertoo muisteloissaan oman isänsä, Malakias Lehtolan (vuoteen 1913 vielä Leipäsäkki) ja äitinsä Aina Matildan (s. Kokkala) perheen raskaista vuosista Patalan kylässä Koiviston Koivusaaressa 1910-luvun alkupuolella. (Mala = Malakias, Tilda = Aina Matilda, Tiina = Impi Maria).

Seuraavana talvena iski saareen rokkotauti. Koko koulu oli suljettava. Kaikki Malan lapsetkin sairastuivat. Poikia kuoli; kun toinen haudattiin, toista jo pantiin laudalle.

Tiina oli pahoillaan, kun ei saanut käydä koulua. Hän jopa kerskaili terveydellään, kunnes eräänä aamuna hänkin makasi muitten joukossa. Tauti kesti tavallisesti kaksi viikkoa. Ei ollut syrjäkylillä tuohon aikaan lääketiede korkealle kehittyneitä. Kun Mala haki kotiin lääkärin, tämä antoi sellaista lääkettä, että jos vaikka kuinkakin terve sitä nautti, sairastui varmasti pian. Cecilia oli jo sairastanut seitsemättä viikkoa ja kaksi pojista oli jo kuollut. Kolmas, Kale, isän lellikki, vasta viidennellä vuodelaan, makasi myös tautivuoteella.

Mala teki kaikkensa estääkseen Kalen kuoleman. Poika oli jo pienestä pitäen ollut hyvin erikoinen lapsi.

Usein hän teki äidilleen kysymyksiä. "Äiti, onkt taivahat laptii? Onkt taivahat enkelii? Tit ko mie mään taivahaa, tit mie laulan: Ompa taivahat taljona laptillekkii, jotka Jeetutta lakattavat." Tuvan lattialla leikkiessään poika pyöri ympäriinsä ja lausui: "Äiti, läpi elämän polkua mutkaita vie kulkumme taivahan teitä." Tuon hän oli oppinut Tiinalta, joka joulukirkossa oli lausunut sen runon. Vanhemmat ihmettelivät usein, miksi Kale aina puhui taivaasta. He eivät nyt tienneet, mikä lasta vaivasi. He olivat epätoivoisia; otetaanko heiltä nyt kaikki lapset yhtä aikaa pois?

Mala toi taas uuden lääkärin kotiin. Tämä tutki kaikki lapset. Cecilialle, joka jo oli maannut sairaana seitsemättä viikkoa, oli tullut kova hinkuyskä. Lääkäri totesi, että lapselta oli katkennut kolme kylkiluuta. Vielä vähän aikaa, ja lapselle olisi tullut leini selkään. Nyt vasta tyttö tunnusti, että hän oli pudonnut navetan katolta. Lääkäri köytti Cecilian tiukasti ja antoi lääkettä. Muutkin saivat lääkettä. Tauti oli tuhkarokkoa, sanoi lääkäri. Mutta olikohan se? Sillä jos ihon pinnalle nousi punaisia läiskä, se lapsi jäi eloon. Kuolevan ruumis muuttui aivan mustaksi.

Kun Kalen tila ei ottanut parantua, Mala lähetti Paulan ja Tiinan yläkylään hakemaan lääkettä Kautolta. Hän oli kuullut, että Kauton lapset olivat kaikki parantuneet sillä lääkkeellä. Jospa se auttaisi Kaleakin. Tytöt juosta viilettivät pitkin peltotietä yläkylään. Takaisin tullessaan he

kuulevat kulusimen soittoa. Tommi on varmaan humalassa, tytöt päättelevät. Lapset kuulostelevat. Se kuuluu ylhäältä, aivan pään päältä! Kun tytöt saapuvat kotiin, Kale tekee lähtöä ajastainkaikkiisuuteen. Hän kutsuu jokaisen erikseen luokseen, kiertää kätensä tämän kaulalle, rutistaa kovasti ikään kuin tietäen loppunsa olevan lähellä. Huomatessaan äitinsä itkevän, Kale lohduttaa: "Ei Kalea saa surra, Kale männöö taivahas ja ostaa äitil musta leningi." Viimeksi pienokainen kutsuu isän luokseen, rutistaa tätä kaulasta kaksi kertaa ja vaipuu ikuisen uneen.

Raskas suru laskeutuu koko perheen ylle. Jo kolmasti kuolo on vierailut lyhyen ajan sisällä. Ja edelleen lepää toisia lapsia sairavuoteella. Onneksi kaikki eivät ymmärrä, mitä tapahtuu.

Äiti ei pitkään aikaan silmäänsä ummistanut. Torkkui taaskin pöydän päällä kasvot käsiensä päälle painautuneena. Hän oli itkenyt, miettinyt, otettaisiinko häneltä pois kaikki lapset? Tytöistä

jotkut olivat kylläkin jo toipuneet. Oli miettinyt, tarttuisiko tauti hänen itseensäkin. Oli kuin jokin ääni olisi kuiskanut: Ei tartu, ei tartu! Ei rutto ruppee, jollei Jumala salli! Säpsähtäen hän heräsi taas todellisuuteen.

Vähitellen tauti alkoi olla voitettu. Tytöt paranivat kaikki. Pojat taas, niin, kaksi oli haudattu, kolmaskin jo laudattu. Tilla alkoi uskoa uneen, jota hän oli miettinyt mielessään jo pitemmän aikaa. Unessa hänelle oli sanottu: Ota yks poika, emmie siul muita annakkaa! Nyt oli hänellä vain yksi poika jäljellä.

Tytöt olivat kaikki toipuneet taudin otteesta - ei Tillalla vielä lapsipulaa ollut. Ei tiennyt edes, oliko syytä suruun, kun köyhyys tuppasi aina pöydän päähän, vaikka kuinka olisi parastaan yrittänyt.

Koulut aloittivat jälleen toimintansa. Elämä alkoi taas pyöriä eteenpäin, eihän se paikalleen voi pysähtyä. Surut alkoivat arkitouhuissa unohtua. Tapasihan vanha kansakin sanoa: Minkä pienen peittää, siint ei suuren muretta.

Martti Piela

Mie tiijän

Viimekertases Viestis, syyskuu numeros, mie tievusteli teilt Koivuneva lehe lukijoilt, et mis se ensmäne Koivisto (puu)kirkko mahto siaita. No, nii kaukasist asjoist ko mei yhtese kotiseuvu ensmäset kirkost ei kukkaa voi tietystkää olla 100-rosentise varma, ko sovat o monnee kertaa ehtineet hävittää kijalliset tiijjot tapahtumist "mei kurjas Karjalas", mis o surut saatu soitella sen kymmänät kerrat.

Nii sit Taskise ja Koppise "Koivisto pähkinäkuores"-kirjanekki toteaa, et ensmäset puukirkot siaitsiit Kirkkosaares Koivusaare lähel. Mut Hilska Hannu sannoo nelikielises kirjassaa "Koivisto kirkot, taustoi ja ototuksii", et kansakertomukse mukkaa ne (ensmäset puukirkot) rakennettii kappeel kannaksel Souka kyllää Piispasaaree. Stiel ois sit oltkii kirkko jo 1400-luvul. Itse mie oisi kyl täs asjas Hannu kans sammaa mieltä ja toteaisi niiko Vennamo Veikko aikoinaa, et "kyl kansa tietää."!

Martti Piela

Koivistolaista elämää -näyttely kiinnosti

Rymättylän kotiseutumuseolla esillä ollut näyttely "koivistolaista elämää" kiinnosti viime kesän aikana yli 200 kävijää.

Näyttelyn puuhamiehet jo Koivistolla kalastaneet Henry Mäkeläinen ja Matti Ketonen, sekä museonhoitaja Marja Kantonen ovat tyytyväisiä onnistuneesta ja kiinnostavasta näyttelystä. Muutakin syntyperäisiä koivistolaisia oli paikalla käynyt, koska seinällä olevaan Koiviston karttaan oli ilmestynyt merkkejä kotipaikoista

- Kiitos kaikille osallistujille!

Jorma Kallonen

Kaksi vorottia museolla, toinen aito koivistolainen ja toinen Rymättylästä. Tällaisella vekotimella kiskottiin talvинуotta miesvoimin Koivistolla.

Jorma Kallonen

Onnitteluit' ja muistamissii'

Heinolan Lukiosta kirjoitti ylioppilaaksi JOHANNA TÄHKÄPÄÄ.

Isovanhemmat ovat Yrjö ja Marja Tähkäpää ja isoisoivanhemmat Emil ja Venla Tähkäpää Koiviston Kotterlahdesta.

Ylioppilaaksi kirjoitti keväällä 2013 Lahdessa Kannaksen lukiosta JEMINA LINDBERG.

Vanhemmat Maaret ja Mika Lindberg. Isovanhemmat Eira ja Juhani Lehtinen ja Raimo Lindberg. Isoisoäiti Liisa Lehtinen os. Heinonen Alvatista.

Muista ystävääsi ilmoituksella.

Tääl' tapahtuu

Hei sinä Koiviston vatnuorilainen!

Anna jälkipolvillesi mahdollisuus eläytyä koivistolaisiin juuriinsa. Vatnuorin Kyläyhdistys haluaa avata suorat yhteydet niihinkin vatnuorilaiset juuret omaaviin henkilöihin, joita Koiviston Viesti ei vielä ole tavoittanut.

Missä kylän osassa perheesi viimeksi asui? Körillä vai Maisalassa vaiko ihan Alakylässä? Olihan siellä muitakin paikkoja. Kuka oli paras kaverisi? Mitä leikkejä leikitte? Missä olivat parhaat marjapaikat? Kävitkö koulua? Muistatko naapuritalojen nimet? Varmaan olet kertonut näitä asioita myös jälkipolvillesi. Kerro taas ja kysy samalla, haluavatko he sukujuuriinsa ja koivistolaiseen perinnetietoon liittyviä viestejä Vatnuorin kyläyhdistykseltä. Niitä voi saada suoraan, jos toimittaa meille yhteystiedot (nimi, osoite, sähköposti, puhelin).

Täytä yhdistyksen verkkosivulla www.vatnuori.fi oleva *Haluan lähettää yhteystietoja* -lomake, tai lähetä sähköpostia osoitteella jorma.kallinen@nic.fi, tai kirje osoitteella Jorma Kallinen, Paimiontie 408-3, 21530 Paimio, tai soita puh. 0400-834 723.

Vatnuorin kyläyhdistyksen hallitus

Turun ja ympäristön koivistolaiset

Iltamat

Lauantaina 26.10 klo 17
Turun karjalaisten talolla Itäpellontie 2
Mukavaa yhdessä oloa, haitarimusiikkia. Ruokailusta pieni maksu. Ilmoittautumiset 15.10 mennessä Riitta Pohjanuoma 050-5579134 tai Hanna Silfver 040-7711425 Kannattaa kysyä mukaan mahtumista vielä Koivistonviestin ilmestymisen jälkeenkin.

Käsityökerhon myyhäiset

Lauantaina ja sunnuntaina 16-17.11 klo 10-15
Omassa Kajuutassa Itäpellontie 2.
Piirakoita, joulu- ja saaristolaislimppuja, kakkuja, kranseja. monenlaisia askartelu ja käsitöitä.

Joulujuhlat

Lauantaina 30.11 klo 15
Turun karjalaisten talolla Itäpellontie 2.
Jouluista ruokaa ja ohjelmaa. Pukkikin vierailee.
Lisätietoja ja ilmoittautumiset 19.11 mennessä Riitta 050-5579134 tai Hanna 040-7711425
Pieni paketti mukaan pukin konttiin.

Lämpimästi tervetuloa kaikkiin tapahtumiin.
Tehdää yhdessä mukavat tapahtumat

Koiviston Hämäläisten sukuseura

Yleinen kokous la 9.11 2013 klo 16.30 Mäntsälässä Riihimäen koululla osoitteessa Einontie 3 Mäntsälä.

Käsitellään seuraavat asiat:

- sukuseuran lopettaminen/lepäämään jättäminen
- valitaan 3 uutta jäsentä hallitukseen eronneiden ja eroavien tilalle
- päätetään tulevasta jäsenmaksusta tai sen perimättä jättämisestä

Hallitus

Järjestämme **piirakantekokurssin** 9.11.2013 klo 10 alkaen Mäntsälässä Riihimäen koululla osoitteessa Einontie 3 Mäntsälä. Perehdytään ja valmistetaan muutamia karjalaisia piirakoita rusu-piirakasta marjapiirakoihin. Toivotaan runsasta osanottoa varsinkin nuorisosta. Tilaisuus on maksuton.
Ilmoittautumiset 3.11. mennessä Leila Pelkonen puh.0405618705 tai e-mail: leilapelkonen@netti.fi

Koivisto-Säätiö jakaa avustuksia ja stipendejä

Niitä ovat oikeutettuja hakemaan henkilöt, jotka asuivat v. 1939 tai v. 1944 Koiviston kunnassa tai Koiviston kauppalassa ja heidän jälkeläisensä. Hakemukset on toimitettava lokakuun 31. päivään mennessä osoitteella: Koivisto-Säätiö, c/o Pertti Hoikkala Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo.

Avustuksia ja stipendejä voidaan myöntää erilaisiin tarkoituksiin, jotka koskevat Koivistoa, koivistolaisuutta, Koiviston historiaa, Koivistoa koskevaa kirjallista työtä, taidetta, taloudellista ja henkistä kulttuuritoimintaa, sekä elinkeinoihin, maatalouteen, merenkulun, laivanrakentamiseen, kalastukseen, satamatoimintaan jne. liittyvien perinteiden ja tapojen tutkimiseen ja julkaisemiseen.

Opintoavustusta myönnetään korkeakouluissa opiskeleville. Muita avustuksia voidaan myöntää erikoistapauksissa.

Hakemuksissa pitää selvittää:

1. hakijan nimi, syntymäaika ja -paikka, hakijan omakätinen allekirjoitus.
2. todistus koulusta jossa opiskelee.
3. vanhempien ja esivanhempien nimet niin pitkälle, että heidän koivistolaisuutensa voidaan todeta ja missä kylässä he asuivat vv. 1939 ja 1944.
4. pankkitiedot, minne mahdollinen avustus voidaan lähettää.

Hakemuksen liitteenä tulee olla virkatodistus, josta selviää hakija ja hänen vanhempansa.

Opintoavustusta Koivisto-Säätiöltä voi saada vain yhden kerran.

Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Kirjattuina lähetettyjä anomuksia ei noudeta postista.

Koivisto-Säätiön hallitus

Kiiskilän kylätoimikunnan myynti tuotteet

- Ko kiiskiläläiset läksiit evakkoo kirja 5 € postikuluineen
- Perinteiden Kiiskilä kirja 30 € postikuluineen

USB- muistitikku

- Talokohtaiset valokuvat/talo 20€ postikuluineen
- Muutamista Kiiskilän kylän taloista ja asukkaista saatavissa paperi valokuvia veloitusetta.

DVD-levyt

- Ko kiiskiläläiset läksiit evakkoo 1944 10€ postikuluineen
- Evakkomatkan kokemuksia 1939 10€ postikuluineen
- Kiiskilä maisemia 10€ postikuluineen
- Laurin päivän nuotanveto 10€ postikuluineen

CD-levy, pdf tekstitiedosto haastatteluista purettuna

- Menneiltä ajoilta kiiskiläläisten kertomana 10€ postikuluineen
- Haastattelut saatavina myös alkuperäisinä äänitteinä CD- levyllä

Netissä näkyvä "Virtuaali Kiiskilä" on tarvittaessa saatavana myös DVD:nä. Uusi osoite www.kiiskila.info.

Tuotteita rajoitetusti myynnissä.

Tiedustelut

Martti Kurki
Ohjaajantie 3 F 66, 00400 Helsinki
puh 050-301 3528
E-mail: kurki.martti@kolumbus.fi

Karhulan ja ympäristön koivistolaisten ja Haminan seudun koivistolaisten

Yhteinen pikkujoulu perjantaina 22.11.2013 kello 17
Karhunkulman kohtaamispaikassa Karhulassa, Karhunkatu 2
Joulupukki kutsuttu, joten otathan nimettömän paketin mukaan.
Ilmoittautumiset Marja-Liisa Montoselle 15.11. mennessä
puh. 05063738

Tervetuloa!